

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1855-0/2018
Érkezett:	2018 DEC 27.
Peldány:	1
Melléklet:	2 db
Kezelőiroda:	1

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED]

CLI. törvény 27.§-a alap

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.069/2018/6. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, valamint a XIII. cikk (1) bekezdését.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1.

A megsemmisíteni kért bírói döntés megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése

A Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.069/2018/6. számú ítéletét (továbbiakban: Ítélet) 2018. október 26. napján vettem át a jogi képviselőm útján. (Az Ítéletet 1.sz. mellékletként csatolom.)

2.

Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése

Az Ítélet által megsértett alapjogok:

- az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog és,
- az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog, valamint
- az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog.

3.

A releváns pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések

[REDACTED] felperes az Ítélet alapját képező elsőfokú eljárásban (Kaposvári Törvényszék 13.P.22.064/2016) egyebek mellett [REDACTED] hogy állapítsa meg a bíróság, hogy megszerezte a tulajdonjogát [REDACTED] i szám alatt nyilvántartott ingatlanra, keresse meg a [REDACTED] ingatlanra vonatkozó 1/1 arányú tulajdonjogának bejegyzése iránt, mellyel egyidejűleg rendelje el az időközben bejegyzett tulajdonjogok törlését az ingatlan-nyilvántartásból.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította (az elsőfokú ítéletet csatolom), mely ellen a felperes fellebbezést nyújtott be.

A másodfokú bíróság a jogerős Ítéletében az elsőfokú döntést részben megváltoztatta, és a jelen alkotmányjogi panasz szempontjából az alábbi releváns döntéseket hozta:

- a felperesnek a tulajdonjog megszerzésének megállapítása iránti keresetét elutasító részében hatályában fenntartotta,
- megállapította, hogy a felperes nem tulajdonjogot, hanem kötelmi tulajdonjogi igényt szerzett a perbeli ingatlanra vonatkozóan, és
- a kötelmi tulajdoni igényre hivatkozva megkereste az illetékes ingatlan-nyilvántartási hatóságot a felperes 1/1 arányú tulajdonjogának bejegyzése iránt.

Tényszerűen a jogerős Ítélet az arra vonatkozó kereseti kérelem hiányában állapította meg azt, hogy a felperes – a peres felek közötti jogerősen lezárt korábbi bírósági ítéletek alapján – tulajdoni igényt szerzett a perbeli ingatlanra. Ilyen megállapítás iránti keresetet a felperes ugyanis egyáltalán nem terjesztett elő. A jogerős Ítélet szerint az eljáró bíróság a felperes keresetét értelmezte az alábbiak szerint:

„A felperes első keresete azonban – tartalma szerint – arra irányult, hogy a polgári jogi szempontból érvényes, visszavásárlási jog gyakorlásával létrejött adásvételi szerződés kötelmi jogcíme alapján a bíróság kötelezze az I. rendű alperest mint az ingatlan átruházóját annak tűrésére, hogy a tulajdonjogot a felperes javára az ingatlannyilvántartásba bejegyezzék.” (Ítélet 7. oldal, utolsó bekezdés)

Az Ítélet ezen hivatkozása viszont teljesen ellentmond annak a ténynek, hogy a másodfokú bíróság a felperes első keresetét, mely a tulajdonjog megszerzésének megállapítására irányult, az eredeti tartalma szerint érdemben elbírálta:

„A fent kifejtettek értelmében az I., III., IV. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben megalapozottan hivatkoztak arra, hogy az 1959. évi Ptk. 117. § (3) bekezdésében írt feltétel hiányában a felperes tulajdonjoga megállapítása iránti kérelme nem alapos. A tulajdonszerzése ugyanis nem olyan jogi tényen alapult, amely esetében a tulajdonátszállás bejegyzés nélkül is lehetséges, ezért tulajdonjogának ingatlannyilvántartási bejegyzése elmaradása folytán az ingatlan tulajdon jogát nem szerezte meg. Az erre irányuló keresetet elutasító részében ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.” (Ítélet 7. oldal, utolsó előtti bekezdés)

A másodfokú bíróság tehát a felperesnek az elsődleges kereseti kérelmét egyrészt annak eredeti tartalma szerint érdemben elbírálta, majd pedig ennek ellenére a már elbírált kereseti kérelmet saját hatáskörben áértelmezte, és az így saját maga által megfogalmazott kereseti kérelmet ismételten elbírálta.

A másodfokú eljárás során a bíróság arra vonatkozóan semmiféle tájékoztatást az alpereseknek nem adott, hogy a felperesi kereseti kérelem tartalmát át kívánja értelmezni. Ezzel elzárta az alpereseket attól, hogy érdemi védekezést terjeszthessenek elő arra vonatkozóan.

Azzal, hogy a másodfokú eljárásban a bíróság az alperesek tájékoztatása nélkül áértelmezte a felperesi kereseti kérelmet, és annak vizsgálatát nem tette vissza az elsőfokú bírósághoz, hanem saját maga elbírálta, elzárta az alpereseket a jogorvoslati joguk érvényesülésétől is, mert a másodfokú Ítélet ellen nem volt helye fellebbezésnek.

4.

Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével

a.) Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme.

Az Alaptörvény felhívott rendelkezései biztosítják részemre a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot. Ennek érvényesüléséhez az eljárási jogszabályok betartása minimálisan szükséges.

Az Ítélet alapját képező polgári peres eljárásra vonatkozó 1952. évi III. tv. (régi Pp.) 3.§ (2) bekezdése, valamint 215.§-a alapelvi erővel rögzíti, hogy a bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van, a kérelemhez kötöttség közelebbi meghatározása szerint pedig a bíróság döntése nem terjedhet túl a kereseti kérelmen. Ennek megfelelően az eljáró bíróság olyan kereseti kérelmet nem bírálhat el, amelyet az adott perben nem terjesztettek elő.

Azzal tehát, hogy a másodfokú bíróság a felperes keresetét olyan módon értelmezte át, hogy a tulajdonjog, mint dologi jog megszerzése megállapítása iránti igényt kötelmi tulajdoni igényre változtatta erre vonatkozó kérelem hiányában, és azt elbírálta, durván megsértette a polgári peres eljárásra vonatkozó alapelvi szintű törvényi szabályokat.

Ugyancsak ezeknek az alapelvi törvényi szabályoknak a megsértését jelenti, hogy a másodfokú bíróság egyaránt elbírálta a felperes eredeti kereseti kérelmét és annak a bíróság saját értelmezésével módosított változatát is. Ez alapján teljesen egyértelmű, hogy a bíróság olyan kereseti kérelmet is elbírált a felperes által előterjesztett eredeti kérelem elbírálása mellett, amelyet maga a bíróság fogalmazott meg.

Emellett a bíróság elmulasztott tájékoztatni a kereset tartalmának átértelmezéséről, így az azzal szembeni érdemi védekezés lehetőségétől is megfosztott.

Mindezek együtt és külön-külön is sértik az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított, a tisztességes eljáráshoz fűződő jogomat.

b.) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelme.

A másodfokú bíróság az általa a fentiek szerint Alaptörvénybe ütköző módon előállított kereseti kérelmet saját maga el is bírálta. Ezzel olyan tartalmú kereseti kérelem ügyében hozott jogerős döntést, ami nem volt tárgya az első fokú eljárásnak.

Minthogy kizárólag a másodfokú eljárásban megfogalmazott kereseti kérelem ügyében járt el a másodfokú bíróság, és abban rögtön jogerős döntést is hozott, így megfosztott annak lehetőségétől, hogy a régi Pp-ben biztosított rendes jogorvoslati jogommal (fellebbezés) élhessek.

Ezzel az Ítélet megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált jogomat ahhoz, hogy rendes jogorvoslattal éljek a jogos érdekemet sértő bírósági Ítélettel szemben. Jogos érdekemet az Ítélettel megváltoztatott tulajdonviszonyok sértik, mert a javamra bejegyzett tulajdonjog, valamint az általam eszközölt tulajdonátruházás alapján bejegyzett tulajdonváltozás törlését rendelte el az Ítélet.

c.) Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének sérelme.

A másodfokú bíróság jogerős döntéséhez vezető jogalkalmazása és értelmezése súlyosan sértette az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, mert az Ítélet alkotmányos indok nélkül elvonta a tulajdonjogomat, illetve akadályoz abban, hogy a perbeli ingatlanra vonatkozó tulajdonjogomat a jogrendszer nyújtotta keretek között gyakoroljam.

Alkotmányos indokot ugyanis nem képezhet a másodfokú bíróságnak az olyan eljárása, amely a már kifejtettek szerint az Alaptörvény által védett tisztességes eljáráshoz fűződő jogba ütközik.

Azzal, hogy a másodfokú bíróság a tulajdonjogomat elvonó, valamint az azzal való rendelkezésemet megakadályozó Ítéletének rendelkezéseit a tisztességes eljáráshoz fűződő jog megsértésével hozta meg, megsértette az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz fűződő jogomat.

5.

A közvetlen érintettség

Közvetlen érintettségemet megalapozza az, hogy a sérelmezett Ítélettel eldöntött perben felperes voltam, továbbá az, hogy a per tárgyát képező ingatlanra vonatkozó tulajdonjogomat érinti az Ítélet.

6.

Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A sérelmezett Ítéletet másodfokú bíróság hozta meg, mellyel szemben a régi Pp. rendelkezései szerint további jogorvoslatnak nincs helye:

„Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.” (Ítélet, 2.o., 5.bek.)

7.

Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Az ügyben sem felülvizsgálati eljárás, sem perújítás nincs folyamatban.

Kelt: Budapest, 2018. 12. 20.

Indítványozó

Mellékletek: Első- és másodfokú ítéletek